

ชีวิตและ เนื้อที่ภายนอก



ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

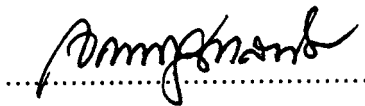
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่..... เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน ปีการศึกษา 2539 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เลขที่..... 28597 ให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัน, เดือน, ปี: 6 ต.ค. 2540

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต



(ผศ. เอกพงษ์ จุลเสนีย์)

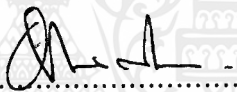
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์



(รศ. เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

ประธานกรรมการ



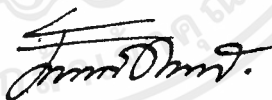
(ผศ. อธิธิพล ตั้งโฉลก)

กรรมการ



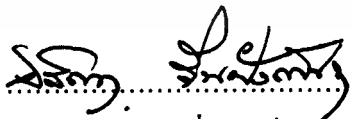
(อ. สรรณรงค์ สิงหเสนี)

กรรมการ



(อ. วุฒิกกร คงคา)

กรรมการ



(ผศ. อลิตา จันทร์ฝงเพชร)

กรรมการและเลขานุการ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์



(รศ. เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหัวข้อศิลปนิพนธ์ : ชีวิต และเนื้อที่ภายใน
LIFE WITH THE INNER SPACE
ชื่อนักศึกษา : นายกฤตวุฒิ ประดิษฐ์
สาขาวิชา : จิตรกรรม
ภาควิชา : วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา : 2539

บทคัดย่อ

ผลงานหัวข้อ “ชีวิต และเนื้อที่ภายใน” ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลงานศิลปนิพนธ์และภาคนิพนธ์ โดยมีเนื้อหาเพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อคุณภาพของมนุษย์เป็นหลัก ส่วนผลงานนั้นแสดงออกด้วยวิธีการจิตรกรรม

เนื่องด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นเมืองใหญ่ ส่งอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าโดยตรง ปรากฏเป็นแหล่งที่มาในผลงาน เช่น ใบปิดภาพยนตร์ หรือแผ่นป้ายโฆษณา เป็นต้น โดยแสดงออกผ่านแนวความคิดที่ว่า มนุษย์มีมิติภายในที่กว้างขวาง ลึกลับ ซึ่งเนื้อหาของผลงานนั้นประกอบด้วยรูปทรงมนุษย์ 2 ส่วน คือ ส่วนที่กล่าวถึงการแสดงออกภายนอก กับส่วนที่กล่าวถึงความลึกลับภายใน

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า แสดงออกด้วยสภาวะอารมณ์ที่ฉับพลันเป็นหลัก โดยมีการใช้วัสดุต่าง ๆ ปิดปะลงไปในผลงานนั้นด้วย โดยที่ผลงานทั้ง 6 ชิ้น ต่างมีการพัฒนาคลี่คลายส่งอิทธิพลต่อกันตลอดโครงการ

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบคุณ อาจารย์ธรรมชาติ สังข์วงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ แผ่นป้าย
โฆษณา สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ขอกราบขอบคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้การ
ชี้แนะสั่งสอนให้เห็นข้อผิดพลาดและปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองศาสตราจารย์ เกียรติศักดิ์
ชานนนารถ ผู้ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด จนทำให้โครงการศิลปนิพนธ์นี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี



คำนำ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้ได้เขียนขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเชิงวิชาการสำหรับประกอบผลงานจิตรกรรม ในโครงการศิลปนิพนธ์ เรื่อง “ชีวิต และเนื้อที่ภายใน” อันเป็นกระบวนการศึกษาสำหรับนักศึกษาปีสุดท้าย ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยที่ภาคนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำหน้าที่ชี้แจงแนวทาง ความสำคัญ จุดมุ่งหมายและขอบเขตของโครงการ รวมทั้งการพิจารณาถึงเนื้อหาของแนวความคิดสร้างสรรค์ ไปจนถึงการวิเคราะห์ผลงานและชี้ให้เห็นถึงขั้นตอนการสร้างงาน ผลพวงของปัญหาและการแก้ไขในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดทั้งกระบวนการ

เราต่างทราบกันดีว่าในบรรดาศาสตร์วิทยาการทุกแขนงที่มนุษย์ได้ทำการศึกษาเรียนรู้กัน ตั้งแต่อดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนั้น “ศิลปะบริสุทธิ์” เป็นแขนงวิชาหนึ่งที่อาจนับได้ว่าเป็นสุดยอดแห่งวิชาการทั้งปวง อันเนื่องมาจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นไม่อาจยึดถือเอาทฤษฎีใด ๆ ให้เป็นมาตรฐานกฎเกณฑ์มาวัดแน่นอนได้ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นไม่อาจมีต้นเหตุ หรือจุดประสงค์ที่แท้จริงเป็นสังขรณ์ได้ รวมทั้งคุณค่าที่มีอยู่ในผลงานศิลปกรรม ก็ไม่อาจวัดค่าตัดสินกันได้โดยง่าย ขอบเขตของการศึกษาศิลปะจึงมีแต่แผ่กว้างออกไปอยู่ตลอดเวลา การที่จะทำการตีแผ่ผลงานศิลปกรรมใด ๆ ให้กระจ่างชัดทุกแง่มุม จึงเป็นเรื่องที่กระทำได้ยากยิ่ง แม้แต่ด้วยตัวผู้สร้างสรรค์ผลงานนั้น ๆ เองก็ตาม ดังนั้นภาคนิพนธ์นี้จึงเป็นเพียงความพยายามที่จะวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานตามหลักวิชาการเท่าที่พอจะเป็นไปได้เท่านั้น ส่วนเนื้อหาที่แท้จริงจะมีคุณค่าหรือไม่เพียงไร ย่อมจะมีอยู่กับตัวผลงานนั้น ๆ แล้วโดยสมบูรณ์ ข้าพเจ้าหวังว่าภาคนิพนธ์นี้จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้ที่ทำการศึกษาค้นคว้าในระดับต่อไปไม่มากนัก

กฤปวุฒิ ประดิษฐ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	2
1.3.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	2
1.3.3 ขอบเขตของวิธีปฏิบัติงาน	3
บทที่ 2 เนื้อหา	4
2.1 แรงบันดาลใจ	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.2.1 ใบปิดภาพยนตร์.....	5
2.2.2 แผ่นป้ายโฆษณา.....	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	6
บทที่ 3 วิธีการสร้างสรรค์และการพัฒนางานแต่ละชิ้น.....	7
3.1 เนื้อหาของผลงาน	7
3.1.1 รูปทรงมนุษย์ที่อยู่ภายนอก.....	7
3.1.2 รูปทรงที่สอดแทรกอยู่ภายใน	7
3.2 รูปแบบของผลงาน	8
3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	8
3.3.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	8
3.3.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	9

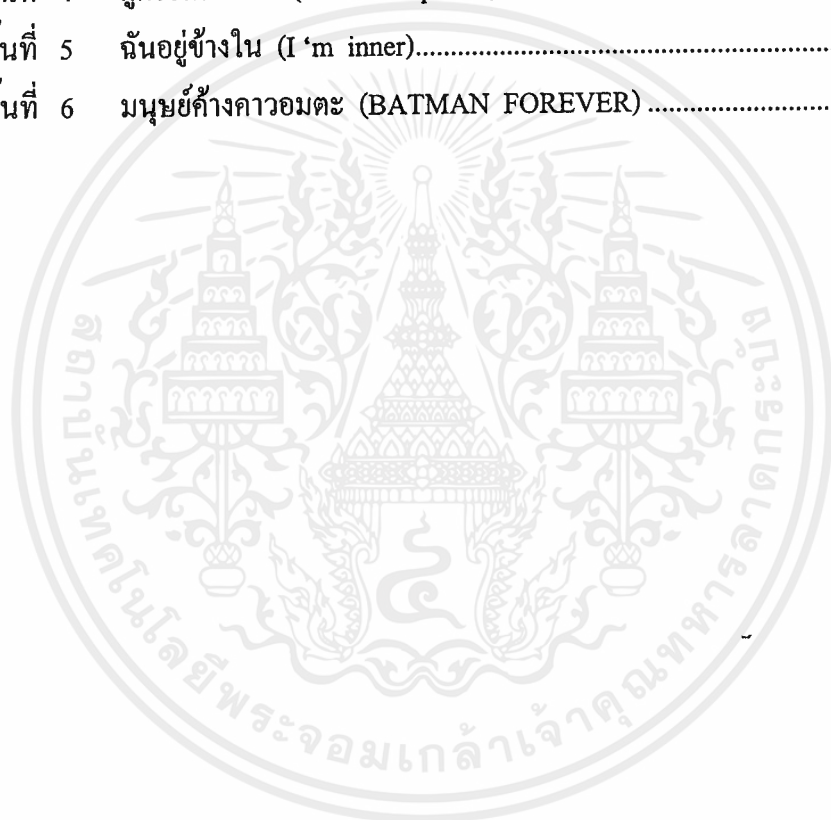
สารบัญ

	หน้า
3.3.3 ผลงานชิ้นที่ 3.....	10
3.3.4 ผลงานชิ้นที่ 4.....	11
3.3.5 ผลงานชิ้นที่ 5, 6.....	12
บทที่ 4 บทสรุป.....	15
ภาพผลงานศิลปะ.....	16
ประวัติส่วนตัว.....	23



สารบัญภาพ

	หน้า
ผลงานชิ้นที่ 1 รักคุณมาก ๆ (I Love you madly).....	17
ผลงานชิ้นที่ 2 ภาระของมือ (Hand with duty).....	18
ผลงานชิ้นที่ 3 มิติที่ 4 (Fourth dimensions)	19
ผลงานชิ้นที่ 4 คู่กรรมภาค ๒ (KUKUM part II)	20
ผลงานชิ้นที่ 5 ฉนวนอยู่ข้างใน (I 'm inner).....	21
ผลงานชิ้นที่ 6 มนุษย์ค้างคาวอมตะ (BATMAN FOREVER)	22



บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าการถือกำเนิดขึ้นและการมีอยู่ของมนุษย์นั้น นับเป็นปรากฏการณ์ครั้งที่สำคัญยิ่งของโลกและจักรวาล มนุษย์ได้พัฒนาตนเองเรื่อยมาจนกลายเป็นผู้ที่มีส่วนในการสร้างสรรค์และทำลายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ความซับซ้อนต่าง ๆ นานัปการที่มีอยู่รายรอบ มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ทำหน้าที่คลี่คลาย ในขณะที่มนุษย์กำลังก้าวล้ำไปข้างหน้า เพื่อเปิดเผยและเผชิญกับความเป็นจริงแห่งสรรพสิ่งนั้นภายในใจของมนุษย์แต่ละคนกลับเป็นความลับยิ่งขึ้น มนุษย์ล้วนเติบโตสร้างเสริมพอกพูนประสบการณ์หลากหลาย อีกทั้งยังผ่านการปรับตัวและปรุงแต่งเพื่อให้ก้าวทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่องตลอดมา จนทำให้ขอบเขตภายในจิตใจมนุษย์อันเป็นความลึกลับที่เคยมีอยู่ไม่มากมายนัก กลับขยายวงกว้างใหญ่ เติบโตยิ่งขึ้น กลายเป็นอาณาจักรที่เร้นลับ ซับซ้อนเสียยิ่งกว่าโลกภายนอกที่เราต่างสืบเสาะหามาจนมายัง

1.1 ความสำคัญของโครงการ

จากการที่ข้าพเจ้าได้เคยให้ความสนใจต่อเรื่องราวของภาวะความเร้นลับและซับซ้อนที่ถูกลบฝัง ซ่อนเร้นภายใต้บุคลิกภาพและอิริยาบถต่าง ๆ ของมนุษย์ตั้งแต่แรกและได้นำเอาความคิดดังกล่าวนี้มาสร้างสรรค์แสดงออกเป็นผลงานศิลปะอยู่เสมอ ซึ่งอาจพอสรุปแนวความคิด ได้ว่า

“ร่างกายเป็นส่วนที่มนุษย์ใช้แสดงบุคลิกภาพและติดต่อสื่อสารกับโลกภายนอกและสังคม เป็นฉากหรือเปลือกนอกที่ห่อหุ้มสิ่งที่ไม่อาจหยั่งรู้ได้ไว้ภายใน ข้าพเจ้าได้หยิบยกสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจและมองเห็นได้อย่างนั้นมาค้นแปร และสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมในฐานะของผู้เล่าความคนหนึ่ง”

อนึ่ง เนื่องจากแนวความคิดดังกล่าวนี้ยังคงมีบางส่วนที่คลุมเครือและยังขาดหายไม่สมบูรณ์ ตรงตามความต้องการที่จะแสดงออกที่แท้จริงของข้าพเจ้า อีกทั้งในส่วนของผลงานในช่วงที่ผ่านมา ก็ยังคงมีอีกหลายส่วนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงและทดลองใหม่ เพื่อที่จะก่อให้เกิดการสื่อความในผลงานที่ชัดเจน และบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น อันจะนำมาซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ ความแจ่มชัดในการสร้างสรรค์ รวมถึงคุณค่าที่สูงขึ้นไปของผลงานศิลปกรรม อันเป็นความสำคัญของโครงการศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์ที่จะหยิบยกเรื่องราวและเนื้อหาของความคิดที่เป็นนามธรรม นำมาเสนอใหม่โดยกระบวนการศิลปะศึกษา เพื่อแปลงเรื่องราวนั้นให้ออกมาสู่ความเป็นรูปธรรม โดยปรารถนาที่จะชักนำให้ความคิดและจินตภาพที่คลุมเครืออยู่ภายใน ได้ผลิดตัวออกมาสู่ภายนอก ปรับเปลี่ยนเป็นสิ่งที่จับต้องได้ สามารถที่จะสอบสวนและตีความได้ สร้างสุนทรียารมณ์ได้ และสามารถสะท้อนความคิดอ่านและจินตนาการที่ตีงามของมนุษย์ได้ อันเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดแห่งผลงานศิลปกรรมทั้งปวง

ในด้านสาระสำคัญที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะแสดงออกในผลงานนั้น ก็เนื่องมาจากการที่ได้พบเห็นผู้คนในสังคมปัจจุบันที่มีความสับสน มีบุคลิกภาพที่ขัดแย้งในตัวเอง มีความมุ่งหวังในแนวทางชีวิตที่ซ้ำซากและเป็นตัวของตัวเองได้ยากเย็น เรื่องราวเหล่านั้นได้จี้ชวนให้ข้าพเจ้าหวนกลับมามองถึงกลไกการทำงาน และระบบภายในจิตใจของมนุษย์ ข้าพเจ้าได้พบและสำนึกได้ว่ามนุษย์เรายังคงมีความลับต่อตนเอง ภายในจิตใจของมนุษย์มีดินแดนกว้างใหญ่และซับซ้อน จึงได้คิดหาแนวทางที่อาจเป็นไปได้มาสร้างสรรค์ เป็นผลงานศิลปะที่จะสะท้อนถึงสิ่งนั้น

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมเพื่อให้เกิดความสำคัญและเกิดคุณค่าแห่งการสร้างสรรค์นั้น ๆ นอกเหนือจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่นอนชัดเจนแล้ว การกำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์แต่ละครั้งก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน สำหรับโครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ทำการกำหนดขอบเขตไว้โดยกว้างเพื่อครอบคลุมเนื้อหาสาระ และวิธีปฏิบัติงานดังนี้

1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหา

ข้าพเจ้าได้ทบทวนไปถึงแนวความคิดสร้างสรรค์ (concept) อันเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการกำหนดแนวทางในการสร้างผลงาน เพื่อให้เกิดการสื่อความหมายอย่างมีขั้นตอนและแบบแผน ดังนั้นเนื้อหาสาระในผลงานแต่ละชิ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรองรับแนวความคิดและมีอยู่ภายใต้กรอบเกณฑ์นั้นให้ได้ การสร้างสรรค์ผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้เกิดการประสานงานเชื่อมโยงกันระหว่างแนวความคิดและตัวผลงานเป็นสาระหลัก โดยมีการทดลองต่าง ๆ เป็นสื่อและตัวแปร

1.3.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ

ผลงานจิตรกรรมที่มีการใช้ทัศนธาตุ (visual element) และการแสดงอารมณ์ที่รุนแรง ฉับพลัน โดยอาศัยภาพคนเป็นสื่อหลักในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้หยิบยกภาพคนในอิริยาบถที่เป็นการแสดง โดยนำมาจากใบปิดภาพยนตร์มาเป็นสื่อหลักในการแสดงออก และได้รวมเข้ากับการปิดปะภาพอื่น ๆ เข้าไปภายหลัง โดยมีการแสดงอารมณ์เป็นมวลของสีเพื่อให้เกิดร่องรอยขึ้นในภาพนั้นอีกด้วย

1.3.3 ขอบเขตของวิธีปฏิบัติงาน

เสนอผลงานจิตรกรรม ที่ผสมการนำภาพคนที่ได้จากใบปิดภาพยนตร์ จากกระบวนการภาพพิมพ์แกะไม้ ภาพที่ได้จากการวาดเส้น หรือวัสดุอื่น ๆ และปะติด (collage) ลงบนแผ่นระนาบรองรับที่เป็นแผ่นพลาสติกโพลีเอทิลีน



บทที่ 2

เนื้อหา

เนื้อหา (content) ในผลงานศิลปกรรม คือส่วนของความหมายที่บรรจุอยู่ในผลงานเป็นสำคัญ เนื้อหาของการสร้างสรรค์มีขอบเขตกว้างขวาง อันรวมไปถึงปัจจัยทุกประการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์นั้น การที่จะทำการวิเคราะห์เนื้อหาของผลงานศิลปกรรมใด ๆ ก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงส่วนของรูปแบบ (subject) รูปทรง วัสดุและวิธีการใช้ แหล่งที่มา (sources) สิ่งแวดล้อมทางสังคม รวมไปถึงความมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์ผลงาน เป็นสำคัญ ส่วนของเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าที่จะกล่าวถึงในบทนี้นั้นได้แยกออกมา โดยจะทำการพิจารณาเฉพาะในส่วนเนื้อหาของที่มีก่อนการลงมือดำเนินงานเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วย แรงบันดาลใจ อิทธิพลและที่มาของแนวความคิด รวมถึงแนวความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.1 แรงบันดาลใจ

อาจกล่าวได้ว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ วิธีการดำเนินชีวิตของผู้คนในเมืองที่กำลังเติบโต เช่น กรุงเทพมหานครนั้น ได้เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา ภาพลักษณ์ของเมืองที่แท้จริงจึงไม่อาจทำการจำกัดความได้แน่ชัดนัก หากแต่แนวโน้มในการเติบโตของเมืองนั้น เราสามารถสัมผัสรับรู้ได้ว่า เราหลายคนกำลังพบปัญหาในการปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ความเป็นเมืองใหญ่ที่มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ที่การขยายระบบทุนนิยมได้หล่อหลอมบีบบังคับให้ผู้คนจำต้องเดินไปในแนวทางที่คล้ายคลึงกัน ผู้คนเริ่มขาดความเป็นตัวของตัวเอง และมีรสนิยมที่ซ้ำซากจำเจ มีความมุ่งมั่นเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ไม่ต่างกันนัก บางคนเกิดปัญหาเรื่องความสับสนแปลกแยกเป็นปฏิกิริยาต่อระบบสังคมอย่างชัดเจน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ชักนำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกสับสนเท่ห้ และต้องการที่จะศึกษาเพ่งมองกลไกและระบบการทำงานภายในจิตใจมนุษย์ให้ชัดเจน ทำให้ข้าพเจ้าพบเห็นและสำนึกได้ว่า สิ่งที่มีอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์เรานั้นมีความซับซ้อน ยากเกินกว่าที่จะมาตีแผ่ให้เห็นจริงได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมใด ๆ นั้น นอกเหนือไปจากการรู้เห็นสิ่งต่าง ๆ จนปรากฏเป็นแรงบันดาลใจที่จะนำไปถ่ายทอดเป็นผลงานแล้ว ยังมีส่วนของอิทธิพลต่าง ๆ ที่ผู้สร้างผลงานได้รับมาทั้งจากการได้สัมผัสจริงจากชีวิตความเป็นอยู่ รวมทั้งการศึกษาเรียนรู้ สำหรับส่วน

ของอิทธิพลที่เกี่ยวเนื่องต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า อาจกล่าวได้ดังนี้ ข้าพเจ้าใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

เราไม่อาจที่จะปฏิเสธได้ว่า สิ่งแวดล้อมรอบตัวนั้นมีปฏิสัมพันธ์ทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อมต่อการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์ตลอดมา จากที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่เป็นเวลานานพอสมควร จึงย่อมจะซึมซาบรับเอาสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นนั้นมาเป็นแหล่งที่มาในการสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ความเจริญของเมืองมีคุณลักษณะพิเศษที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับเมืองใหญ่นั้น โดยตรง ความเป็นเมืองในผลงานของข้าพเจ้านั้นล้วนมีอยู่ในลักษณะการใช้ความคิด การถ่ายทอดสภาวะของอารมณ์ ความจัดและหลากหลายของสีสันทัน นอกเหนือจากนั้นแล้ว การใช้แหล่งที่มา เช่น วัสดุที่เกิดจากการเป็นอยู่และวัฒนธรรมต่าง ๆ ของคนเมือง ก็นับได้ว่ามีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเช่นกัน แหล่งที่มาที่สำคัญต่อผลงานของข้าพเจ้านั้น สามารถแยกกล่าวออกไปได้ดังนี้

2.2.1 ใบบิดภาพยนตร์

ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่ อันมีสิ่งเร้าใจจากวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการสร้างสรรค์ขึ้นมาของมนุษย์เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมเช่นนั้นมากมาย ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบในการเข้าชมภาพยนตร์ และสนใจที่จะเรียนรู้ลักษณะองค์ประกอบส่วนอื่นของวงการภาพยนตร์และการแสดงตลอดมา ข้าพเจ้าได้พบเห็นใบบิดภาพยนตร์และรู้สึกประทับใจต่อการสร้างสรรค์รูปลักษณะและลักษณะที่สะดุดตาของใบบิดเหล่านั้นอย่างยิ่ง

ใบบิดภาพยนตร์ในปัจจุบันมีขนาดเล็ก เรียกว่า แฮนด์บิลด์ (hand build) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบให้มีสีสันและเรื่องราวที่สะดุดตา มักจะประกอบไปด้วยภาพของดาราที่แสดงในภาพยนตร์นั้น ๆ เป็นหลัก ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมโดยยกภาพนักแสดงและข้อความที่ใช้ในการโฆษณา รวมทั้งสีสันที่ปรากฏบนใบบิดนี้มาเป็นจุดเด่นในผลงาน

2.2.2 แผ่นป้ายโฆษณา

จากการที่ข้าพเจ้าได้เคยเข้าไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน ที่บริษัทธรรมชาติ ซึ่งเป็นโรงงานที่รับพิมพ์แผ่นป้ายโฆษณาสำหรับติดตั้งตามป้ายจอครบประจำทางในกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าได้พบเห็นแผ่นป้ายพลาสติกเหล่านั้น และได้เกิดความรู้สึกประทับใจในเนื้อหา และสีสันที่มีอยู่ กอปรกับที่ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบต่อการสร้างงานจิตรกรรมให้มีการทับซ้อนของทัศนธาตุมาแต่ต้นแล้ว จึงได้จินตนาการมาสร้างเป็นพื้นสำหรับรองรับการสร้างผลงาน ตามแนวความคิดส่วนตัวโดยมีจุดประสงค์เพื่อการทดลองเป็นสิ่งสำคัญ

แผ่นป้ายโฆษณา (Billboard) มักจะพบเห็นกันได้โดยปกติในเมืองใหญ่ที่มีการค้าขายสินค้าหลายประเภท ข้าพเจ้าเลือกใช้แผ่นพลาสติกที่มีภาพโดยกระบวนการภาพพิมพ์สกรีนมา

เป็นแผ่นรองรับในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยปูแผ่นพลาสติกนั้นลงบนกระดาษเรียบ แล้ววาดภาพทับลงบนผิวหน้านั้น

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้ผลงานจิตรกรรมในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ได้แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของมนุษย์ ตามการรับรู้และความเข้าใจของข้าพเจ้าเองเป็นหลัก ด้วยเหตุผลที่ว่ามนุษย์นั้นมีกลไกซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกันเชื่อมโยงกันระหว่างส่วนที่ลึกที่สุด ที่เป็นความมืดมิดที่สุดและไม่สามารถที่จะซุกซุ่มเข้าถึงได้แม้แต่ตัวเจ้าของร่างและจิตนั้น ๆ เองก็ตาม กับส่วนที่น่าจะเรียกได้ว่าตื้นที่สุดนั่นคือ การแสดงออกที่ตกอยู่ในการควบคุมของระบบความคิดโดยเจ้าของเรื่อร่างนั้น ๆ อย่างสมบูรณ์ เช่น การแสดงของนักแสดงในภาพยนตร์ เป็นตัวอย่าง ทั้งสองส่วนนี้เมื่อนำมารวมกันแล้วมีผลทำให้ข้าพเจ้าเห็นได้ว่า มนุษย์เรามีพื้นที่ (Space) ภายในตัวเองที่กว้างขวางและลึกล้ำ จึงได้นำมาแสดงออกเป็นผลงานศิลปะในฐานะของผู้เล่าความ (Narrator) เพื่อแสดงให้เห็นสิ่งนั้นโดยตรง

บทที่ 3

วิธีการสร้างสรรค์

วิธีการสร้างสรรค์ศิลปกรรมของศิลปินแต่ละคนย่อมจะมีลักษณะแตกต่างกันไป ตามแต่ความถนัดของศิลปินนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจส่วนตัวมากกว่าที่จะเป็น กฎเกณฑ์หรือแบบแผนตายตัว อีกทั้งผลงานศิลปกรรมในปัจจุบันยังมีรูปแบบ วิธีคิด หรือเทคนิควิธีการที่หลากหลายอีกด้วย ผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงควรที่จะทำความเข้าใจกับรูปแบบการทำงานของตนให้กระจ่าง เพื่อที่จะได้เลือกใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงผลงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายโดยเร็วต่อไป วิธีการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นมีองค์ประกอบโดยรวมดังนี้

3.1 เนื้อหาของผลงาน

จากการที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่า มนุษย์เรานั้นมีความลึกลับ ซับซ้อนมากมายและปรารถนาที่จะให้ผลงานจิตรกรรมนี้ได้ทำหน้าที่ในการสื่อสารสะท้อนให้เห็นถึงนั้น จึงได้สร้างสรรค์ผลงานซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

3.1.1 รูปทรงมนุษย์ที่อยู่ภายนอก

รูปทรงมนุษย์ที่อยู่ภายนอกได้นำมาจากอิริยาบถต่าง ๆ ของนักแสดงที่ปรากฏอยู่ในใบปิดภาพยนตร์ แสดงให้เห็นถึงมนุษย์ในส่วนที่เด่นที่สุด ที่มีการใช้ความคิดและความสามารถในการแสดงออกของบุคลิกภาพอย่างหมดจดโดยไม่ปรากฏว่ามีการทำงานของจิตเบื้องลึกที่มีอยู่จริง เข้ามารบร่ำแม่แต่น้อย รูปทรงเหล่านี้นอกเหนือจากการทำหน้าที่สะท้อนเรื่องราวดังกล่าวแล้ว ยังมีความสำคัญต่อการกำหนดองค์ประกอบและโครงสร้างโดยรวมของภาพด้วย

3.1.2 รูปทรงที่สอดแทรกอยู่ภายใน

รูปทรงที่สอดแทรกอยู่ภายในนี้ประกอบด้วย รูปร่างคน รูปใบหน้าเป็นหลัก ในผลงานบางชิ้นนั้นปรากฏว่ามีรูปของต้นไม้ ทิวทัศน์ หรือสิ่งก่อสร้าง ผสมผสานอยู่ด้วย รูปทรงเหล่านี้มีขนาดเล็กและจัดวางแทรกทับบนรูปนักแสดงที่มีอยู่ก่อนแล้ว โดยวิธีการปะปิดด้วยวัสดุหลายชนิด เพื่อสื่อความถึงส่วนลึกลับภายในจิตใจของมนุษย์

ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงใน 2 ลักษณะมาประกอบรวบรวมขึ้นในภาพเดียวกัน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของมนุษย์อันปรากฏว่าเป็นมิติที่ลึกกลับซับซ้อน ผลงานของข้าพเจ้านั้นเป็นการเล่าความด้วยแง่มุมส่วนตัวและปราศจากความหมายอื่นใดโดยสิ้นเชิง

3.2 รูปแบบของผลงาน

เป็นผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกถึงสภาวะของอารมณ์ผ่านมวลสีและที่แปรงโดยตรงผสมการใช้วิธีการปะปิดวัสดุอื่น ๆ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของผลงานด้วย แสดงลักษณะการทำงานที่รวบรวมเอาแหล่งที่มา หลากหลายเชื่อมโยงเข้าไว้ด้วยกัน

3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

ในการทำงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้น ถึงแม้ว่ารูปทรงของมนุษย์ทั้งส่วนที่แสดงถึงลักษณะภายนอก และส่วนที่แสดงสภาพภายในเหล่านั้น จะใช้วิธีการสร้างภาพโดยปรากฏเป็นรูปลักษณะชัดเจนก็ตาม การป้ายสีแสดงสภาวะอารมณ์ของตนเอง โดยปราศจากเรื่องราวให้เห็นเป็นรูปธรรม ก็นับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่สำคัญยิ่ง ข้าพเจ้าได้นึกเปรียบเทียบการทำงานในขั้นตอนนี้ว่า เป็นเช่นกับการที่เราเคยรีบเร่งที่จะขีดเขียนสาระอะไรสักอย่างลงบนผืนหาดทราย ก่อนที่คลื่นจะซัดเข้ามาและกลบลงไปนั่นเอง เราไม่อาจมีเวลาให้กับการค้นคิด ถ้อยคำหรือรูปลักษณะใดๆ มากมายนัก เพราะเหตุผลที่ว่าเราต่างต้องการที่จะบันทึกให้ทันกาล มากกว่าการจารึกให้คงทน กลุ่มก้อนของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ๆ จึงแสดงความฉับพลันทันใจ และแสดงอิสรภาพเป็นหลัก

ในส่วนของรายละเอียดในขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้านั้น จะได้ทำการกล่าวถึงส่วนของทัศนธาตุต่าง ๆ ที่ปรากฏในผลงาน ส่วนของวัสดุและวิธีการ รวมไปถึงจนถึงส่วนของปัญหาและการแก้ไข โดยจะแยกอธิบายตามลำดับของการทำงานในแต่ละขั้น ตลอดจนทั้งโครงการ ดังนี้

3.3.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ลักษณะการวางองค์ประกอบโดยรวมของภาพนั้น ข้าพเจ้าได้หยิบยืมมาจากแหล่งที่มาโดยตรง ภาพของชายสองคนนั่งหันหลังให้กับผู้ดูและแสดงอาการปริวิตกสนทนสนั้นก็เป็นเหตุผลของการกำกับและออกแบบเพื่อสื่อความตามแนวทางของภาพประกอบผลิตภัณฑ์ (commercial illustration) เป็นสำคัญ ข้าพเจ้าเริ่มต้นสร้างสรรค์โดยการถ่ายทอดภาพนั้นให้ออกมาเป็นรูปของผลงานโดยการคัดลอกและแสดงอารมณ์ผ่านกลุ่มสีและที่แปรง รวมทั้งร่องรอยจากการกวาดผ่านของฝ่ามือและนิ้วไปโดยพร้อมกัน แผ่นพลาสติกที่ปูรองไว้เป็นพื้นนั้น ได้ถูกกลุ่มสีปิดทับลงไปจนแทบจะไม่ปรากฏเรื่องราวเดิม แต่ก็ยังคงส่งอิทธิพลในการกำหนดโครงสร้างโดยรวมของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ โทนสีฟ้าเอาไว้ ข้าพเจ้าได้นำภาพคนที่ได้จากการพิมพ์และไม้เป็นรูปคนและรูปใบหน้าที่มีลักษณะเป็นลายเส้นสีขาว ขนาดเล็ก มาปิดปะทับลงไปบนภาพของนักแสดง ก็เพื่อต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงอีกมิติหนึ่งของมนุษย์ที่ต่างออกไปและเป็นส่วนลึกกลับในจิตใจคน



ภาพผลงานชิ้นที่ 1

3.3.2 ผลงานชิ้นที่ 2

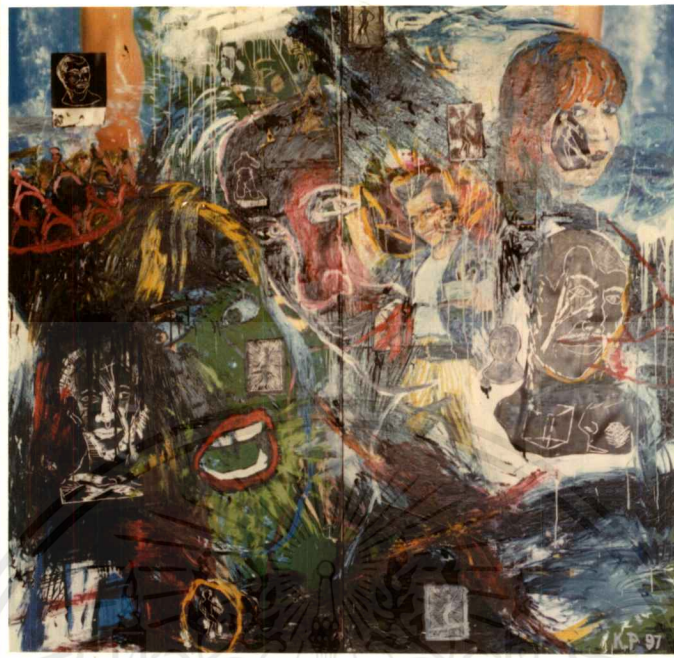
ผลงานชิ้นที่สองนี้ ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงลักษณะการจัดวางโครงสร้างโดยรวมของภาพขึ้นใหม่ โดยการนำภาพนักแสดงนั้นมาเรียบเรียงให้เห็นความสำคัญของรูปทรงโดยการแสดงขนาดเล็กลใหญ่ต่างกัน และเริ่มที่จะให้รูปทรงนั้นได้เข้ามามีบทบาทต่อการจัดลักษณะขององค์ประกอบของภาพด้วย ในส่วนของแผ่นป้ายโฆษณาที่ใช้เป็นส่วนรองรับนั้น ข้าพเจ้าได้ยกเว้นให้เรื่องราวบางส่วนได้แสดงออกมา เพื่อให้เกิดความสำคัญให้มากกว่าในผลงานชิ้นแรก และยังคงใช้โครงสร้างของภาพเป็นโทนสีชมพู ตามลักษณะโทนสีของแผ่นรองรับนั้น ลักษณะการปิดปะภาพจากภาพพิมพ์และไม้นั้น ข้าพเจ้าได้ทดลองให้ส่วนนี้ได้เกิดการกระจายออกไปและเน้นความสำคัญให้มากกว่าเดิมด้วยการพิมพ์สีแดงสดและสีส้ม แทนการใช้โทนสีดำอย่างเดียว เส้นของสีเกิดขึ้นจากการกวาดลากของฝ่ามือและนิ้ว แสดงถึงอิสรภาพและการปลดปล่อย



ภาพผลงานชิ้นที่ 2

3.3.3 ผลงานชิ้นที่ 3

จากการที่ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาแล้วสองชิ้น ทำให้ได้เห็นข้อปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการสื่อความในผลงานนั้นยังไม่สามารถให้ผลตรงตามแนวความคิดนัก เนื่องด้วยรูปทรงที่สำคัญทั้งสองส่วนยังขาดกำลังในการแสดงเนื้อหา ทำให้มวลของสีที่ปาดป้ายแสดงภาวะอารมณ์นั้นกลับกลายเป็นส่วนสำคัญในภาพแทน ข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาด้วยการเปลี่ยนลักษณะของภาพนักแสดงให้มีรายละเอียดในเชิงเหมือนจริงมากขึ้น และจัดวางองค์ประกอบของภาพให้มีลักษณะเคลื่อนที่ หมุนวนอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมเป็นหลัก เพื่อให้รูปนักแสดงเหล่านั้นเด่นชัดขึ้นมา และเป็นจุดสนใจที่สำคัญของภาพ รูปที่ใช้ปะปิดลงไปก็ได้เพิ่มสัดส่วนให้มีขนาดใหญ่เล็กมากขึ้น และเพิ่มปริมาณการปะปิดลงไปจนเต็มพื้นที่ ลักษณะของพื้นผิวนอกจากเกิดร่องรอยของการกวาดป้ายสีแล้ว ข้าพเจ้ายังได้เพิ่มพื้นผิวที่มาจากวัสดุอย่างไม้กระดานที่แกะให้เป็นรูปแล้วปะติดลงไปโดยตรง



ภาพผลงานชิ้นที่ 3

3.3.4 ผลงานชิ้นที่ 4

หลังจากการทำงานได้ผ่านมาแล้ว 3 ชิ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าลักษณะการแสดงอารมณ์ของภาพด้วยการใช้สีกวาดลากไปโดยปราศจากการควบคุมทำให้เกิดความสกรอกและดูรกตา อีกทั้งคำนำหน้าที่เกิดจากกลุ่มสีดำมีอัตราส่วนอยู่ในภาพในปริมาณที่มาก เป็นผลให้เกิดความทึบตันและทำให้สีส่วนอื่น ๆ ที่มีอยู่ต้องถูกรบกวนไม่อาจแสดงออกได้ ในส่วนของพื้นภาพที่ปูรองไว้ด้วยแผ่นพลาสติกที่มีเรื่องราวและเนื้อหาอยู่ก่อนนั้น หลังจากที่ข้าพเจ้าได้สร้างภาพใหม่ทับลงไปด้วยการจัดวางองค์ประกอบแบบเต็มเนื้อที่ ก็มีผลทำให้แผ่นพื้นนั้นไม่สามารถแสดงประโยชน์ในการนำมาใช้งานให้เห็นได้ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ต้องเกิดการทบทวนปัญหาเพื่อการแก้ไขต่อไป

สำหรับผลงานชิ้นที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าได้ทดลองเปลี่ยนลักษณะของผลงานออกไปจากเดิมมากขึ้น เนื่องจากปัญหาที่เกิดเป็นอุปสรรคต่อการมุ่งเข้าสู่วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญ ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นที่จะสร้างผลงานลงบนพื้นขาวแทนการใช้แผ่นป้ายโฆษณาารองรับและได้เปลี่ยนแปลงการใช้รูปทรงบางส่วนให้มีลักษณะเหมือนจริงมากขึ้นไปอีก และจัดวางองค์ประกอบของภาพโดยการเว้นให้เห็นพื้นที่ว่างมากขึ้น รวมถึงการใช้สีสร้างภาพก็ได้ผ่านการผสมด้วยความรอบคอบก่อนนำมาใช้ และได้ลดปริมาณของสีดำให้น้อยลงโดยใช้วิธีการระบายภาพและแสดงออกผ่านที่แปรทึบที่เป็นระเบียบ ในส่วนของการปิดปะนั้นข้าพเจ้าได้ทดลองนำสีอวสคูอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น หน้ากากไม้แกะสลักและการวาดเส้นบนกระดาษแทน การใช้ภาพจากภาพพิมพ์แกะไม้ เพื่อที่จะได้พิจารณาผลที่ได้รับจากการเปลี่ยนแปลงเป็นสำคัญ

การทดลองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น แม้ว่าจะเกิดการสับสนเดาเป็นส่วนใหญ่ หากแต่ว่าการสับสนนั้นย่อมจะมีเหตุผลมาจากการรับรู้ปัญหาและยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นหลัก ผลงานชิ้นที่ 4 นี้แม้จะมีลักษณะของคุณภาพที่แตกต่างออกไป แต่ก็มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาปรับปรุง และส่งผลให้เห็นได้ในผลงานชิ้นต่อมาอย่างชัดเจน



ภาพผลงานชิ้นที่ 4

3.3.5 ผลงานชิ้นที่ 5 และ 6

การทำงานในช่วงสุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดมารวบรวม เพื่อที่จะได้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตรงประเด็นมากที่สุด โดยพิจารณาผลงานชิ้นที่ 3 เป็นหลัก และได้ นำข้อดีบางประการจากผลงานชิ้นที่ 4 ให้เข้ามามีบทบาทต่อการแก้ปัญหานั้นด้วย อาทิเช่น การผสมสีโดยรอบคอบก่อนที่จะลงมือทำงาน การผสมผสานรูปทรงมนุษย์ที่เป็นหลักของภาพนั้นให้มี ลักษณะทั้งเชิงเหมือนจริง และบางส่วนก็นำมาเพียงเส้นรอบนอกของรูปทรงเท่านั้น รวมไปถึง ลักษณะของการแสดงสภาวะอารมณ์ที่กวาดป้ายสีลงไปโดยตรงกับภาพนั้น ก็ได้มีการควบคุมในระดับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานทั้งสองชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ทดลองเปลี่ยนลักษณะของพื้นรองรับ โดยการใช้ผ้าใบ ตัดเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก ประปิดทับซ้อนลงบนไม้กระดาน ซึ่งทำให้เกิดลักษณะพื้นที่รองรับ เป็นช่องตารางถี่ ๆ และส่วนริมของภาพก็ได้ปล่อยริมน้ำที่เหลือให้เป็นริ้วชาย เพื่อลดความคมแข็ง ของกรอบภาพนั้น ชายผ้าที่เกิดขึ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้ให้เป็นส่วนหนึ่งของผลงานไปในตัว ในส่วนของ การประปิดรูปทรงภายในนั้น ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำภาพพิมพ์แกะไม้กลับมาใช้อีกครั้ง โดยการลด ทอนบทบาทของเส้นขาวที่แข็งกระด้าง ด้วยการอุดสีที่อยู่ในโทนสีเดียวกับภาพแทนเส้นขาวนั้น ทำให้ส่วนที่ประปิดลงไปได้เกิดความกลมกลืนเป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับภาพยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลทำให้ การสื่อความเรื่องมีดีลึกลับที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน ตามแนวความคิดสร้างสรรค์นั้น มีความชัดเจน มากขึ้นในระดับหนึ่ง



ภาพผลงานชิ้นที่ 5



ภาพผลงานชิ้นที่ 6

ถึงแม้ว่าผลงานที่สร้างขึ้นทั้งหมดนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่น่าพอใจขึ้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจนับได้ว่าผลงานเหล่านั้นได้เสร็จสิ้นพร้อมสรรพ และตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ในขั้นแรกโดยสมบูรณ์ไม่ ผลจากปัญหาก็ยังคงมีอยู่ให้เห็นได้เรื่อยไป ข้าพเจ้าคิดว่าการเกิดขึ้นของปัญหาในการสร้างสรรค์งานนี้เอง ที่เป็นสิ่งผลักดันให้การสร้างสรรค์ได้มีการพัฒนาและคลี่คลายโดยต่อเนื่องตลอดเวลา ทักษะและความเข้าใจที่ได้รับในระหว่างการปฏิบัติงานล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้เกิดการเข้าถึงตัวเองเป็นสำคัญ อันเป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญยิ่ง

บทที่ 4

บทสรุป

จากการที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ภายใต้หัวข้อ “ชีวิต และเนื้อที่ภายใน” อันเป็นผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ สำเร็จลุล่วงไปแล้วนั้น พอที่จะสรุปผลจากการทำงานและเสนอแนะแนวทางแก่ผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไปได้ดังนี้

1. จากแนวความคิดสร้างสรรค์ที่จะแสดงให้เห็นมิติซับซ้อนที่มีอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์นั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ยากต่อการถ่ายทอดเพื่อให้ได้ใจความของภาพตรงประเด็น ผู้ที่เลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานในแนวทางนี้ จึงควรตระหนักในปัญหาที่จะตามมา
2. แหล่งที่มาที่ข้าพเจ้าเลือกนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานนั้น เกิดจากหลายส่วนด้วยกัน ซึ่งแต่ละส่วนต่างมีลักษณะที่สำคัญแตกต่างกันไป การที่จะทำการเชื่อมโยงสาระเหล่านั้นเข้าไว้ในผลงานชิ้นเดียว โดยให้เกิดดุลยภาพและเอกภาพที่กลมกลืนเหมาะสมได้นั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณาลำดับความสำคัญของแต่ละส่วนให้แน่ชัดและแสดงความสำคัญเหล่านั้นให้ลดหลั่นกันไป ตามจุดประสงค์ของแนวความคิดสร้างสรรค์เป็นหลัก
3. การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีการแสดงออกของอารมณ์โดยการระบายสีที่ฉับพลันและไม่เตรียมการนั้น นับว่าเป็นขั้นตอนการทำงานที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ผลที่ได้รับจากสีสัมผัสที่เข้มข้น ซึ่งผสมผสานเข้ากับ ทิศทางการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้สร้างสรรค์นั้น สามารถสร้างให้ผลงานเกิดลักษณะขององค์ประกอบของภาพที่ไม่อาจคาดเดาได้ อันเป็นความเร้าใจต่อการชมอย่างสูง

ภาพผลงานศิลปะ ชุด

ชีวิต และเนื้อที่ภายใน

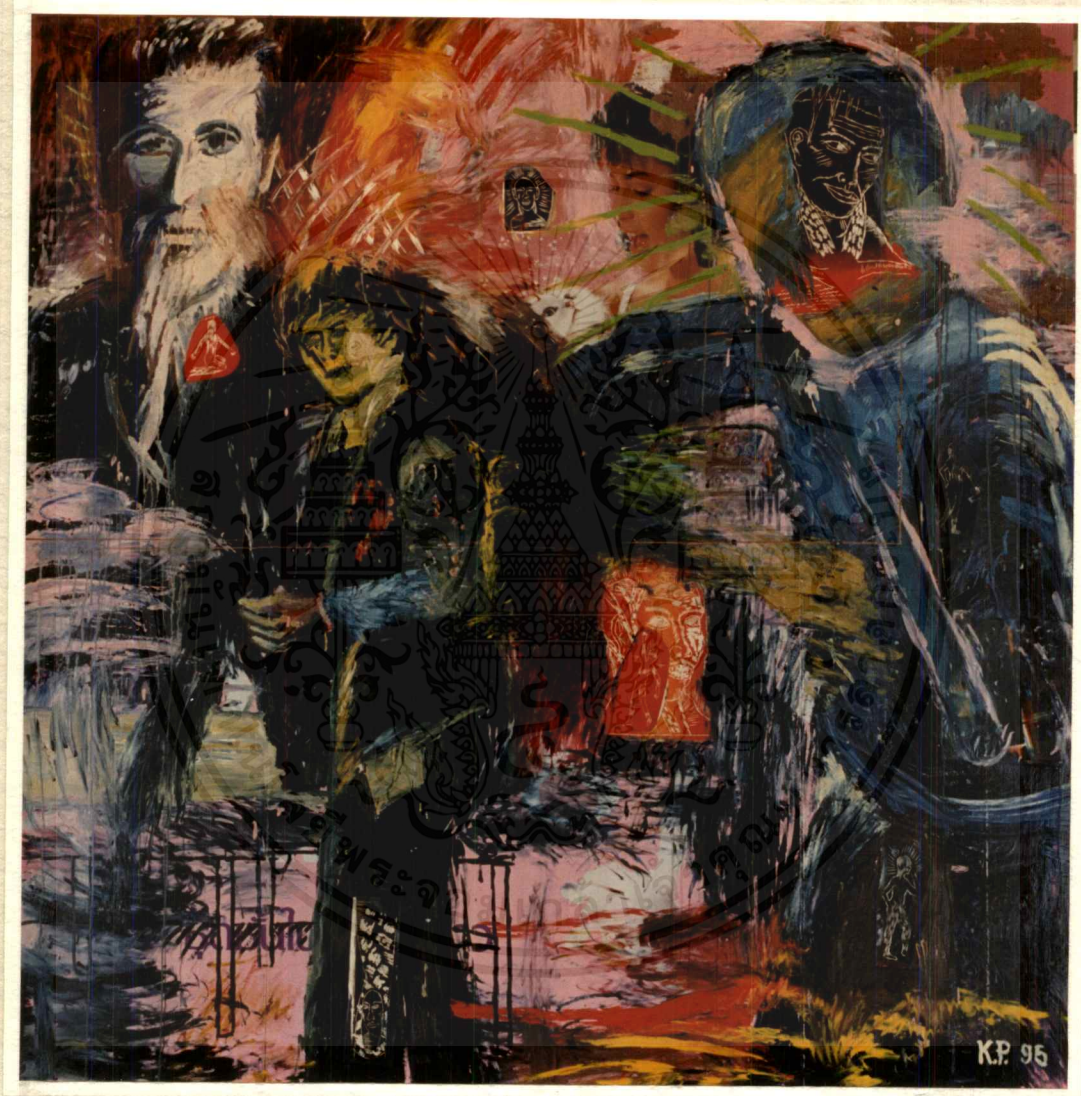
(LIFE WITH THE INNER SPACE)

1. รักคุณมากๆ (I Love you madly)
2. ภาระของมือ (Hand with duty)
3. มิติที่ 4 (Fourth dimensions)
4. ภูกระสม ภาค ๒ (KUKUM part II)
5. ฉันอยู่ข้างใน (I 'm inner)
6. มนุษย์ค้างคาวอมตะ (BAT MAN FOREVER)

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ** นายกฤตภูมิ ประดิษฐ์
- เกิด** 6 พฤษภาคม 2514 จ. สุราษฎร์ธานี
- ที่อยู่** อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี
- ประวัติการศึกษา**
- ร.ร. สุราษฎร์ธานี
 - ร.ร. มัธยมศึกษา (ประเภทบุคคลภายนอก)
 - ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ประวัติการแสดงผลงาน**
- 2535 ผลงานนักศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ ณ หอศิลป์แห่งชาติ
 - 2538 จิตรกรรมทิวทัศน์ “LOVE GROUP” ณ อาคารเลศรีชดา
 - 2539 ผลงานนักศึกษา ภาควิชาจิตรศิลป์ ณ สถาบันฯ